

Єремичук І. Д.

«Фінанси і кредит», 4 курс,

Чернівецький торговельно-економічний

інститут КНТЕУ

Науковий керівник — асистент Ватаманюк О.С.

ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Роль інноваційних процесів для економічного зростання країни вже давно є безспірним фактом. Однак, їх активізація потребує активного державного регулювання. Головна проблема постає не у формуванні загальних теоретичних напрямів державної інноваційної політики, а в пошуку шляхів стимулювання інноваційних процесів з боку держави, які фактично здатні сприяти розвитку національної економіки.

Упродовж 2007—2011 рр. інноваційна активність вітчизняних промислових підприємств була низькою (табл. 1).

За цей період частка підприємств, що займалися інноваційною діяльністю, в загальній кількості промислових підприємств коливалася від 11,5 % до 12,8 %. У 2011 році порівняно з 2007 роком збільшилася кількість впроваджених інноваційних технологій на 1091 одиницю. Освоєння інноваційних видів продукції протягом досліджуваного періоду то збільшувалося, то зменшувалося, і у 2011 році становило найбільше 3238.

Таблиця 1

ПОКАЗНИКИ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ У 2007—2011 РР.*

Рік	Питома вага підприємств, що впроваджували інновації, %	Впроваджено нових технологічних процесів, проц.	Освоєно виробництво інноваційних видів продукції, найм.	Питома вага реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової, %
2007	11,5	1419	2526	6,7
2008	10,8	1647	2446	5,9
2009	10,7	1893	2685	4,8
2010	11,5	2043	2408	3,8
2011	12,8	2510	3238	3,8

*Джерело: [2]

На думку науковців, для стимулювання інноваційної діяльності держава може діяти у найпоширеніших двох напрямках: надавати достатнє фінансування інноваційних процесів із бюджету та створювати ефективний механізм податкових стимулів [1, с. 242; 3, с. 166].

У сучасних умовах, на нашу думку, податкове стимулювання є одним із найбільш універсальних механізмів сприяння інноваційного розвитку держави. За формою впливу на інноваційну діяльність він належить до непрямих методів державного управління економічними процесами, який може включати такі елементи, як: звільнення підприємства від сплати податку, зменшення або скорочення податкової бази, підтримка у сфері міжнародного оподаткування та розстрочення податкових платежів.

Таким чином, з метою реалізації інноваціо-інвестиційної моделі розвитку в Україні, уряд повинен визначити, який із зазначених інструментів механізму податкового стимулювання є найбільш прийнятним для національної економіки і, зважаючи на досвід високорозвинених країн, обрати власний шлях фіскального регулювання макроекономічних процесів.

Література

1. Дем'янюк О.Б. Податкові важелі стимулювання інноваційної діяльності [Текст] / О.Б. Дем'янюк // Інноваційна економіка: Всеукраїнський науково-виробничий журнал. 2010. — № 2. — С. 241—245.
2. Наукова та інноваційна діяльність [Електронний ресурс] / Сайт Державного комітету статистики. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>;
3. Старицька О.П. Ефективність використання фіскальних інструментів стимулювання інноваційної діяльності [Текст] / О.П. Старицька // Сталий розвиток економіки: Всеукраїнський науково-виробничий журнал. — 2012. — № 2 (12). — С. 166—170.